

Література: 1. Азоев Г. Л. Конкуренція: аналіз, стратегія і практика / Г. Л. Азоев. - М.: Центр економіки і маркетингу, 2011. - 208 с. 2. Борисенко З.М. Основи конкурентної політики: підручник / З.М. Борисенко. - К.: Таксон, 2009. - 704 с. 3. Закон України Про захист економічної конкуренції № 2210-III від 11.01.2001 Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4224-17>. 4. Медведєв А. І. Правові засади розроблення та реалізації кокурентної політики держави / А. І. Медведєв. – КНТЕУ. - 2011. 5. Юданов А.Ю. Конкуренція: теорія і практика / А.Ю. Юдонов. – М.: АКАЛИС, 2006.

Сучков А.В.,

к.е.н., викладач кафедри менеджменту організації і логістики,

Шрамко Я.І.,

*студент факультету менеджменту Запорізького національного університету,
м. Запоріжжя, Україна*

РОЛЬ УПРАВЛІНСЬКОГО РІШЕННЯ В ПРОЦЕСІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Формування стратегії розвитку усього суспільства визначається забезпеченням провідної суспільної мети, що гармонійно поєднує цілі всіх суб'єктів економіки. У ринкових умовах сталий розвиток може оцінюватися як керований. Саме у цьому полягає вирішальна роль підприємств як самостійних, але невід'ємних елементів економіки. Однак, сталий розвиток забезпечується безперервним процесом прийняття якісних управлінських рішень котрі ухвалюються менеджерами різних рівнів. Це, в свою чергу, дає підприємству можливість розвиватися. Важливе питання практики господарювання полягає в тому, як підприємницька структура може виявляти свої проблеми і як вона їх може вирішувати. Кожне господарююче рішення повинно бути націлене на конкретну проблему, а правильне її вирішення - це рішення яке дає максимум вигоди для господарюючого суб'єкту. Проблемами сталого розвитку підприємств та роллю управлінських рішень в ньому займалися такі зарубіжні вчені, як К. Азар, К. Гамільтон, Х. Дейлі. А формування системи та механізму управління стійким розвитком вивчалось такими вітчизняними вченими, як Л.І. Абалкін, Н.В. Родіонова та іншими.

У керуванні підприємством прийняття рішень здійснюється менеджерами різних рівнів і носить досить формалізований характер, тому що рішення стосується не тільки однієї особистості, а найчастіше воно відноситься до всього підрозділу організації. Різноманіття рішень являє собою певний комплекс, розуміння якого полегшується при використанні системного підходу, що дозволяє розкрити сутність системи рішень. Ухвалення та виконання управлінських рішень - найголовніший оціночний критерій керівних здібностей. Адже від оцінки рішень та процесу їх ухвалення, форм впровадження та виконання залежать продуктивність праці, економічне та раціональне використання спожитих ресурсів, рівень інформаційної системи, мотивація персоналу та багато інших аспектів управління. Ухвалення управлінського рішення - це вибір однієї з кількох можливих альтернатив. Тобто, це модель, у якій фігурує певне число варіантів та можливість обрати кращий з них. Відсутність вибору ускладнює процес ухвалення рішення. Ця ситуація передбачає, що рішення вже ухвалив хтось інший або непідвладні сили.

В управлінні прийняття рішень носить більш систематизований характер ніж у приватному житті. Приватний вибір перш за все впливає на особисте життя, а менеджери, вибираючи напрям дій не тільки для себе, але і для організації, сильно впливають на життя багатьох людей. Відмінними рисами прийняття рішень в організації є те, що прийняття управлінських рішень - це: свідомо і цілеспрямована діяльність, здійснювана людиною; діяльність, заснована на фактах і ціннісних орієнтирах; процес взаємодії членів організації; вибір альтернатив у рамках соціального і політичного стану організаційного середовища; частина загального процесу управління; неминуча частина щоденної роботи менеджера; важливий елемент для виконання всіх інших функцій управління. [1, с. 70].

Результатом роботи менеджера є управлінське рішення. Від того, яке буде це рішення, залежить уся діяльність підприємства, залежить і те, чи буде досягнута поставлена мета чи ні. Тому прийняття менеджером того або іншого рішення завжди несе за собою визначені труднощі. Це пов'язано з відповідальністю, що бере на себе менеджер, і з невизначеністю, яка супроводжує вибір однієї з альтернатив [2,с. 245].

Таким чином можна сказати, що від якісної роботи менеджерів та прийняття ними правильних рішень залежить розвиток підприємства в цілому, а сталий розвиток підприємства дасть змогу розвиватися цілому регіону та країні. Однак, сталий розвиток на всіх рівнях економічної системи (країни, регіону, підприємства) ще попереду, адже в Україні немає жодної

галузі, яка б не потребувала капітальної модернізації. Сталим розвиток буде за умови вироблення та реалізації відповідних стратегій кожної організації, що і буде наслідком систематичного прийняття послідовності правильних управлінських рішень менеджментом цих організацій.

Література: 1. Криворучко О. Аналіз конфлікту в колективі // Персонал.-2003.- № 4-5.-С . 101-103. 2. Федулова Л.І., Актуальні проблеми менеджменту в Україні:Монографія. - К.:Фенікс, 2005.- 320 с.

Тарасенко С.В.,
здобувач ЖДТУ,
м. Житомир, Україна

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ГОСПОДАРСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СУДНОПЛАВНОЇ КОМПАНІЇ

Судноплавна компанія являє собою відкриту, багатоцільову, ієрархічну, непостійну в часі, складно керовану систему, тому на систему управління лягає основне навантаження із забезпечення ефективності діяльності судноплавної компанії. Організація системи управління господарською діяльністю судноплавної компанії повинна враховувати безліч альтернатив реального транспортного процесу, кожна з яких описується значною кількістю факторів, що змінюються в часі і часто носять імовірнісний характер.

В основі виробничо-господарської діяльності судноплавних компаній лежить експлуатаційна робота, яка заключається в організації транспортного процесу з використанням наявного в розпорядженні компанії флоту з врахуванням зовнішніх та внутрішніх факторів. Діяльність судноплавних компаній формується не як випадковий набір компонентів, а як струнка система взаємопов'язаних елементів (провізна властивість флоту та пропускна властивість портів, природні та шляхові умови, сезонність роботи, розвиток економіки регіонів, попит на транспортні послуги та якісний розвиток транспортних засобів).

Будь-які зміни стану одного компоненту викликають зміни в поведінці системи в цілому. Таким чином, система управління господарською діяльністю судноплавних компаній має складний та багатофакторний характер.

В умовах невизначеності і мінливості бізнес-середовища судноплавної компанії необхідно безперервне відстеження, моніторинг змін різних факторів для прийняття адекватних управлінських рішень.

Очевидно, що саме безперервне планування, облікове відображення, контроль та аналіз виробничо-господарської діяльності судноплавної компанії, забезпечить адекватне і своєчасне реагування на зміни внутрішнього і зовнішнього середовища. Раціональна організація даних інформаційних підсистем є умовою функціонування системи управління, створюючи передумови зростання ефективності транспортного процесу. У поєднанні можливостей інформаційних підсистем управління дозволить судноплавним компаніям перейти на новий рівень на ринку, підвищивши рівень результативності діяльності та економічної безпеки всієї системи.

Виходячи з представлених галузевий особливостей, можна спостерігати вплив на систему управління та її інформаційних підсистем, зокрема: планування, бухгалтерського обліку, внутрішнього контролю та економічного аналізу. Кожна із зазначених підсистем є залежною від виробничих процесів, а тому її функціонування повинно бути налагоджене таким чином, щоб забезпечувати ефективне управління всіма бізнес-процесами господарської діяльності судноплавної компанії. Зважаючи на те, що основним процесом господарської діяльності судноплавної компанії є транспортна послуга, то варто наголосити на таких специфічних рисах, як: *по-перше*, основним місцем виробництва є судно, яке виступає як місцем виникнення витрат, так і основним необоротним активом.

Виходячи з цього, всі підсистеми управління повинні бути організовані таким чином, що управляти бізнес-процесами всієї діяльності компанії в цілому та тими процесами, які проходять на судні зокрема; *по-друге*, транспортна послуга, зважаючи на свою особливість, об'єднує в собі всі три бізнес-процеси придбання (постачання), виробництва та реалізацію. Всі ці бізнес процеси збігаються у часі, адже матеріально-технічне забезпечення судна – бункерування здійснюється в момент транспортування (перевезення), а процес виробництва та реалізації, зважаючи на нематеріальний характер діяльності також збігаються у часі.